

2026. február 16. hétfő

Megkoronázod az évet javaiddal, a nyomaidon bőség fakad. (Zsoltár 64,12)

Fil 2,25-30: *Szükségesnek tartottam azonban, hogy visszaküldjem hozzátok Epaphroditosz testvéremet, munkatársamat és bajtársamat, akit ti küldtetek, hogy szükségemben szolgálatomra legyen, mivel vágyódott mindnyájatok után, és nyugtalankodott amiatt, hogy tudomásotokra jutott, hogy megbetegedett. Valóban beteg volt, közel a halálhoz, de Isten megkönyörült rajta. Sőt nemcsak rajta, hanem rajtam is, hogy szomorúságomat ne tetézzé szomorúság. Hamarabb elküldtem tehát, hogy viszontlássátok, és örüljete, és hogy én is kevésbé szomorkodjam. Fogadjátok az Úrban nagy örömmel, és becsüljétek meg az ilyeneket, mert Krisztus ügyéért került közel a halálhoz, amikor életét kockáztatta azért, hogy helyettesíteték szolgálatomra legyen.*

Igehirdetés:

A csoki jó dolog, az Instagram is, néha a Youtube is, a Nutelláról nem is beszélve. Könnyen pótszerekké válhatnak azonban és elveszik az időnkét és energiánkat a nagyobb jótól, amire a hívásunk szól, amitől valóban boldogok lehetnénk.

Epaphroditoszról csak itt a Filippi levélben olvasunk. Itt és a levél végén még egyszer említi őt Pál. Itt is csak annyi derül ki róla, hogy a filippibeliek közül való, a közösség elküldte őt, hogy a fogoly Pál szolgálatára legyen. Miközben erre vállalkozott megbetegedett, és kevésen múlt, hogy bele nem halt ebbe a betegségbe. Azt is tudjuk, hogy önként vállalta ennek a betegségnek a kockázatát azért, hogy Pálnak segítségére legyen. Ennyit tudunk tehát őróla: olyan valaki volt, aki Pálért és Krisztus ügyéért kockára merete tenni az életét. Nyilvánvalóan azért, mert Krisztus és Pál ügye magának Epaphroditosznak is szívügye volt, mert ez volt számára a nagyobb jó. Erről beszélt múlt pénteken Attila bácsi is: akkor vagyunk készek Isten ügyét áldozatok árán is szolgálni, ha megéljük, hogy ez az ügy a miénk is, nem valamiféle ránk oktroyált külső szándék.

Nagybőjt közeledik, és ez az időszak pont a vágyaink és a szándékaink megtisztításáról szól. A lemondásaink azért értékesek, mert engedik, hogy megéljük a felületes hiányainkat és rálássunk a valódi belső hiányainkra. Nem a húsevés/nemevés a böjt lényege, ez csak egy közösen vállalt apróság, hogy hamvazószerdán és a böjt péntekjein a katolikusok nem fogyasztanak húst. Ez a vállalás még nem hiszem, hogy sokunkat elvezet a valódi mély vágyaihoz, de lehet, hogy valakinek ez is ilyen dolog. Amikor lemondasz valamiről 40 napra, akkor azzal megengeded magadnak, hogy átéld a hiányt, a belső testi-lelki éhségedet. Nem nyomod el, nem tömöd be a hiányt egy kis csokival vagy görgetéssel, hanem megengeded, hogy hiányozzon és ezáltal ránézel a mélyebb hiányaidra. Ezért is kapcsolódnak a böjtben a lemondáshoz az ima és a szeretet tettei. A hiányt az isten- és emberszeretet tölti be, tisztulnak a vágyaink, tisztul az életünk és egyre hasonlóbakká lehetünk Epaphroditoszhoz, és ami még fontosabb, Krisztushoz. Nem állítom, hogy 40 nap után majd készen állunk arra, hogy az életünket kockáztassuk egymásért, de ha csak egy kicsit áldozatkészebbekké, másokra figyelőbbekké válunk, akkor már tisztul az életünk, boldogabb és boldogítóbb életet élhetünk.

Milyen egy ilyen élet? Nem csak Epaphroditosz bátorságát és önfeláldozó szeretetét csodálhatjuk meg ebben a rövid kis részben, hanem Pál figyelmességét és belső szabadságát is. Nem csüng majom szeretettel Epaphroditoszon, aki segít neki, hanem tudja a nagyobb egész felől szemlélni az helyzetet és rájön, hogy mindenkinek (Epaphroditosznak, a filippieknek és magának Pálnak is) az a jobb, ha visszaengedi Epaphroditoszt Filippibe. Mert Isten akaratát követni mindig a nagyobb jó felé mozdít.

Amikor most majd lemondasz egy kis képernyőidőről, csokoládéról, vagy más ilyesmiről, akkor ne sportteljesítményt akarj. Lemondásod vállalható legyen, olyan, amiben ki tudsz tartani, amit megérsz, de nem túlzó (főleg az evéssel vigyázz, abban semmiképp ne az éheztetés legyen a cél!). A felszabaduló időd (képernyő) és energiád (belső hiányok) vezessenek Istenhez és a másik emberhez, hogy konkrétan meg is tapasztald, hogy a nagyobb jó felé mozdul az életed, hiszen isten- és emberszeretetre vagyunk teremtve!